

popravek sami! Ker drugače „Naš Dom“ zopet trdi o „štajercu“ da si je vse izmislil!)

Iz Laškega. 1. Ni res, da dobim 60 gl. jas zase mesečne plače, res je, da dobim 60 gl. na mesec, a moram iz tej svoto tudi vso kurjavo za glavno trgovino in podružnico presrbeti, kakor tudi razun hrane vso postrežbo, pomočnikom in učencam. 2. Ni res, da bi bila blaga po drugih trgovinah ceneje, res pa je, da prodajamo mi v Kmetijskem društvu blago večinoma za nižje, oziroma tisto ceno, ter se tudi druge trgovine merajo po tem ravnanju, in ozirati. 3. Ni res, da bi prodajali tako blaga, ki ga drugi trgovci ne marajo res pa je, da nam tovarne postrežeja vedno rade in dobrim blagam, sicer tovarne opustima. 4. Ni res, da bi kmetje našega vina ne marali, res pa je, točimo pristno domačo vino kupleno od udov in sploh skobuladranega vina nimamo. De je gostilna v Narodnem domu na prodaji vina ena prve vrste v Laškem trgu, to se g. dopisnik pri užitninskih uradu lahko prepriča. Laško dne 19. julija 1902. Ferd. Rozman.“

(Opomba uredništva: Kaj ne, lepa pisava in slovenščina? Postava zahteva, da se mora vsaki popravek, kateri se pošlje, naj si bode resničen ali neresničen, ponatisniti. Mi smo ponatisnili prva dva popravka samo radi tega, da bodejo vsi bralci „Štajerca“ videli, kaj se bode od dotičnikov na to odgovorilo, kar se pa tretjega popravka tiče, pa rečemo to le: Prihodnjič bomo pisali: Danes je šlo solnce gor in je bilo svetlo. Klerikalec pa bode poslal popravek glaseč se: Ni res, da je šlo danes solnce gor, ni res, da je bilo danes svetlo, res je pa, da solnce danes ni šlo gor, in res je, da je bilo tako temno kakor — klerikalna duša!)

Zunanje novice.

Znati se mora. Občina Wayne County v Severni Ameriki je veliko trpela vsled suše. In tamošnji duhovnik je takole na prižnici razlagal vzroke te suše: „S sušo kaznuje vas Bog radi trojnega vzroka, ki tiči v tem, ker nimate ljubezni 1.) do mene, 2.) do sebe samih, 3.) do Boga. — Ako bi ljubili mene, bi mi že zdavnaj plačali, kar ste mi dolžni na pogrebi, na beringi itd. — A vi se tudi med seboj ne ljubite, kajti že več mesecev ni bilo nobene poroke. Bog pa gotovo Vas ne ljubi, ker bi Vas sicer več k sebi jemal in jaz bi imel več pogrebov in konduktov.“ — In dobro, verno ljudstvo je strmelo! ... Mora že biti res, ker gospod tako pravijo! In ker je proti večeru začelo deževati, je gospodu trumoma nosilo verno in dobro ljudstvo zaostale dolgove za kondukte, takoj se je zglasilo več parov za zakonski jarem in tudi s pogrebi se bo že nekako napravil red. — Gospodje so si pač po vsem svetu enaki!

Pridržani naseljenci. Naselniški uradniki na Ellis Islandu v newyorški luki so nedavno pridržali vse polno naseljencev, da bode posebni odbor določil, v Ameriki, ali smejo iz ladije na suho v Ameriki, ali pa naj se vrnejo nazaj v staro domovino. 375

naseljencev bilo je pridržanih. Vsi pridržani došleci so zdravi in krepki delavci, kateri bi v Ameriki dobili delo, pa morajo nazaj, ker nimajo dovolj denarja. Toraj kdor se hoče izseliti v Ameriko, mora imeti ne le za vožnjo dosti denarja, temveč mora tudi imeti dovolj denarja, da lahko dokaže, da bodejo imeli on in njegova žena ali pa še celo otroci, s čim bodejo tam s prvega časa živeli.

Psica in srnica. Časnik „Waldmann“ pripoveduje: Graščak Br. v S. je našel na svoji njivi mlado srno, katere so se lotile vrane ter njo že tudi ranile. Graščak je razgnal vrane ter vzel srnčje domov. Ker je imela graščakova lovska psica mlade psičke, je položil srnčje k njej, ki se ga je smilila ter ga dojila. Ko je gozdna živalica v malo dnevih že nekoliko okrevala in okrepila, jo je spustil graščak na svobodo. Psica pa, kateri so potem odvezli mladiče, je zbežala v gozd in dolgo je ni bilo. Po treh dneh se je še le vrnila — z mladim srnčetom ter se je vlegla v svoj navadni brlog. Graščak Br. si je zdaj pustil srnčje doma, ki ga zdaj s svojo pasjo oskrbnico spremlja, kamor se le obrne.

Obesili so dne 11. avgusta na Dunaju zločinca Janca Woborila, kateri je v januarju tega leta umoril in oropal posestnika tako zvane stare „štacune“ po imenu Izraela Keslerja. Od dunajskega porotnega sodišča je bil zato obsojen k smrti na vislicah. Dne 10. t. m. so se zbrali sodnijski gospodje in pa državni pravnik (štatsanwalt) v sodnijski celici število 8 dunajske kaznilnice. Dva stražnika in pa dva vojaka sta pripeljala pred ta sodnijski zbor obsojenega Woborila, da se mu tukaj naznani, ali ga je presvitli naš cesar pomilostil ali ne. Obsojenec je stopil čisto po vojaški pred to komisijo in president sodnije Feigl, mu je naznanil, da bode drugo jutro ob sedmi uri obešen, ker je cesar sodbo porotne sodnije potrdil. Woboril je poslušal to za njega tako strašno vest, ne da bi trenil z očesom. Ko ga je prezident vprašal, ako je cesarsko obsodbo razumel, je rekel glasno in mirno samo besedico: „Ja!“ Ne da bi se mu kolikaj tresla roka je prijel potem za pero in je sodbo podpisal. Podpisal je svoje ime popolnoma mirno in je molče dal pero prezidentu nazaj. Na to so ga odpeljali v sobico, ki je nalašč za take, ki se imajo drugi dan obesiti, napravljena. Kmalu potem je šel k njemu njegov zagovornik. Obsojenec ga je prosil, naj bi telegrafirali po njegovo mater, ker bi še rad ž njo pred svojo smrtjo govoril. Ta prošnja se mu je morala odbiti, ker je mati predaleč — na Češkem — doma in bi bila itak prišla prepozno. Ves čas je bil Woboril miren, in stražniki so rekli, da še niso videli nigdar tako mirnega obsojenca. Zvečer je prišel k njemu duhovnik in Woboril se je skesano spovedal in je izrekel duhovniku, da mu je njegov zločin grozno žal. Potem se je vlegel na posteljo. Več časa je kadil. Potem je zaprl oči in je ležal tako z zaprtimi očmi, a ne da bi bil spal. Dvakrat ponoči je prišel duhovnik k njemu in ga je tolažil. Ob pol 6. uri zjutraj so spremljali obsojenca v kapelico, kjer se je služila meša. Po meši je sprejel sveto obhajilo

in potem so ga peljali v celico nazaj. Ob 3/4 na 7 v jutro je prišel rabelj (ki ljudi obeša) po njega. Ko ga je obsojenec zagledal, se je grozno prestrašil in je začel na celém životu trepetati. Zvezali so mu roke in so ga peljali v dvorišče. V dvorišču so bili postavili veliki steber, pri katerem so bile tri stopnice za rabelna. Ko je obsojenec zagledal te vislice je stopil mirno pod nje. Dva hlapca rabelnova sta ga vzdignila, rabelj mu je dejal vrvič (štrček) okoli vrata in hlapca sta ga potegnili navzdol. . . . Tri minute pozneje je javil rabelj, da je nesrečnež mrtev, in da se je postavi in žaljenemu človeštvu spolnila opravičena volja.

Svoje lastne stariše umoril in oropal. V Dörflingu na Westfalskem je oropal neki Šmid svoje več kakor 70 let stare stariše. Po noči je prišel v njihovo spalnico in jih je zadušil. Potem je pobral vse, kar je imelo količkaj vrednosti in je odbežal. Do sedaj še ga niso dobili.

Umoril je 24letni Ivan Kepec v Mostah na Krajskem svojega lastnega očeta s katerim sta se bila sprla. Vrgel je očeta na tla in je tako dolgo hodil po njem, da je že itak slab starec vsled tega umrl.

Grozen umor. Na Dunaju je umoril 18 letni nožarjev pomočnik Senekl 82 let staro trafikantinja Jülih plemenito Juliental. Zvečer se je vtihotapil v njeno sobo in se je tam skril pod posteljo. Ko je starka zaspala jo je z velikim nožem grozno razmesaril, potem oropal. Zločinca že ima sodnija in je svojo grozodejstvo obstal. Po umora je plesal in pil celo noč.

Obe nogi odrezani. Na Nemškem in sicer na Bavarskem je kosil na njivi neki hlapec deteljo za živino. Še ne 6letni Janez Gasner pa je priletel od zadi in ne meneč se za kosca je veselo mislil skakati okoli njega. Ta je dečka še le zapazil, ko je že bil pred kosojo. Hlapcu ni bilo več mogoče kose držati in tako se je zgodilo, da je odrezal fantku obe nogi popolnoma proč. Fant je par ur pozneje umrl.

Čebele so ubile dva konja. V Wegscheidu na avstrijsko-češki meji se je pripetil zadnje dni čuden slučaj. Zdravnik dohtar Spicberger se je peljal k nekemu bolniku s svojima konjema. Voz in konje je pustil, med tem ko je šel v bližnjo hišo k bolniku, pri nekem vrtu. V vrtu je bilo mnogo čelcev. Eden izmed teh se je ravno rojil. Brnenja, katero se pri takem prizoru navadno sliši, se je eden konj prestrašil ter skočil čez plot v vrt. S tem skokom je podrl nekatere čelce. Na to so se vsipale vse čebele na njega in na drugega konja. Konja sta bežala, a čebele za njima. V ostri dirki sta prisopihala do neke jame in v to sta se zgrudila. Razkačenih čebel pa niso mogli od njih odpoditi, tako, da sta konja čez eno uro od njihovih strupenih žalcov poginila.

Grozen umor. Iz Šverina se poroča: V Petersdorfu so umorili roparji celo rodbino Treu in sicer 6 oseb med njimi 4 otroke. Roparjev še niso mogli

dobiti, čeprav jih policija in žandarmi noč in dan zasledujejo.

Bil je reven a vendar je imel denar. V New Yorku našli so dne 11. julija v vodi možko truplo. V žepih so dobili listek z imenom Albert Lieb denarno nakaznico za 709.33 dolarjev. O mrtvecu je policija obvestila bančno tvrdko Schultz Ruckgaber in slednja je izjavila, da je dotično denarno nakaznico že pred tednom dni hotel nekdo spremeniti v denar. Ker pa dotičnik ni mogel dokazati, da je zares pravi sprejemalec denarja, mu denarja niso dali. Mož je dejal kasirju, da ga v New-Yorku nihče ne pozna. Ker ni mogel dobiti svojega denarja je opupal in iskal v vodi rešitve.

Zobe je dobil. Pred malo meseci je prišel 55letni kmet k nekemu zdravniku na Dunaju ter mu pripovedoval, da je v svojem 25. letu izgubil vse zobe zdaj pa da se mu je močno razbolela spodnja čeljust. Zdravnik je spoznal, da mu ondi naraščajo novi zobje. Po treh mesecih pa je dobil kmet 18 novih zobov 10 na spodnji, 8 pa na zgornji čeljusti. To je na brže jako redka prikazen, da človek dobi tudi na stara leta nove naravne zobe.

Grozodejstva divjakov na Solomonovem otočju. Iz poštних poročil, katera so došla s parnikom „Monar“ iz Avstralije, poročajo, da je parnik „Rio Loc“ s katerim so se peljali delavci na Salomonovo otočje, došel v Bribone s strašnimi novicami, katere je pisal neki Swanson v Maran Guadalkanar na imenovanem otočju. On je naznanil, da je on sredi divjakov, ki so sklenili, vse bele pomoriti, kapitana državnega parnika „Roderik Dhu“ so na Ura umorili. Isto tam so usmrtili tudi misijonarja in njegovo soprogo. Glave svojih žrtev so divjaki nosili na dolgih drogih natakajenih. Tudi one divjake, ki so bili belim naseljencem prijazni, so pomorili in jim porezali glave. Divjaki so radi tega sklenili pomoriti vse bele, ker je vlada izdala zakon, da domačini ne smejo več delati na sladkorjevih nasadih v Queensland. Swanson je prošil za takojšnjo pomoč, ker se je bati, da se bodo prelivanje krvi ponovilo.

Pobožen brat. V Tamswegu na Solnograškem je naznanil zdravnik oblastnijam, da je našel pri krojaču Santnerju v Litzeldorfu njegovo lastno malo slaboumno sestro mrtvo v zaboju v svinjskem hlevu. Ista je imela pri svojem bratu izgovorjeno stanovanje a takoj po materini smrti jo je zaklenil brat v svinjski hlev, kjer je ležala v zaboju ter vsled oteklih nog tudi umrla, ne da bi se brat količkaj zanjo brigal. In ta brat je znan kot najhujši pobožnjak v fari, ki ne opusti nobene maše v delavnikih.

Darovanje Izaka. V vasi Wronki je pripovedoval katehet svojim šolarčkom o darovanju Izakovem iz zgodbe svetega pisma. Otroci so jako pazili, kar se je spoznalo potem, da so popoldne vprizorili igro „Darovanje Izakovo.“ Šestleten dečko je zbral več enakomislečih, iz opeke so napravili oltar, naložili na njega lesa in dračja. Za daritev so izbrali dveletno sestrico enega šolarčka. Deklico so položili na grmado, privezali so njo in grmado zanetili. Otrok je začel vpiti in

plaše
slišal
času.

uspe
tako
času
po 1
jati
svari
prod

kobil
ker
umor
kaže
haja
slabo
greje
ne s
silno
od m
oziro

bavi
dost
stan
daja
klaj
v P

bolj
vse

občir

P

T
G

plašeni abrahamčki so se razšropili. Na srečo so slišali vpitje sosedje, ki so deklico rešili še o pravem času.

Gospodarske stvari.

Kupujte pravo žveplo in pravo galico! Dober uspeh se doseže le s fino zmletim žveplom. A tako žveplo je tem dražje, kolikor finejše je. V zadnjem času ponujajo agenti po deželi žveplo po 14 in tudi po 13 kron. Za tako ceno danes ni mogoče prodajati zadosti finega žvepla, zato pred tem žveplom svarimo vinščake. — Istotako se letos ponuja in prodaja v deželi neka jako slaba galica. Torej pozor!

Žrebe, katero žre kobilje blato. Da žrebe žre kobilje blato in morda tudi scalnico liže, je vzrok to, ker se mu v želodcu dela preveč kisline. Da bi jo umorilo, je žene neki notranji nagon, in zaradi tega kaže poželenje po imenovanih rečeh. Vse to pa prihaja od slabega kobiljega mleka, ki je bržkone zato slabo, ker kobila prenaporno dela in se večkrat segreje. Doječa kobila ne sme preveč delati, zlasti se ne sme preveč segreti, kajti mleko take kobile je silno škodljivo. Kobila more imeti slabo mleko tudi od neprimerne krme, in je v tem slučaju krmo zmenjati, oziroma zboljšati.

Kobila, katera žre zemljo ima pokvarjena prebavila vsled pokladanja preprazne krme, v kateri ne dostaja zlasti rudninskih snovij. Pri brejih živalih postane bolezen vedno bolj očitna. Priporočamo kobili dajati pomalem soli, za zdravilo ji pa redno pokladajte klajno apno, katero dobite pri vsih špecerijskih trgovcih v Ptuj, oziroma v bližnjih mestih in trgih.

Pisma uredništva.

Libučje na Koroškem: Požarniki! Ni mogoče! Prosimo bolj stvarno. Z Bogom!

Levi dravski breg pri Mariboru: Brez podpisa gre vse v koš!

O gospodu Sušniku iz Črešnjevca pride prihodnjič!

Sparta Minn: Prosimo za odgovor! Pozdrav!

Našim dopisnikom: Nekaj ni bilo za rabo, nekaj pričemo prihodnjič! Hvala!

Poslano.

Tisti vozniki, kateri imajo nekaj kapitala ter voz in konje na razpolago, dobijo lep zaslužek s prodajanjem (hauziranjem) kisle vode. Vpraša naj se pri

ravnateljsstvu v Radincih
(Brunnen-Direktion in Bad Radein.)

612

Loterijske številke.

Trst, dne 9. avgusta 87, 54, 67, 60, 90.
Gradec, dne 2. avgusta: 38, 34, 25, 18, 6.

Stajerska
ROGAČKA
KISELA VODA **Tempel** in Styria
OSVEŽUJOČA PIJAČA. Nepresegljiva zdravilna voda.

79

RAZGLAS.

Deželni odbor stajerski je z odlokom z dne 20. julija t. l., št. 22.004, v smislu § 23 deželnega zakona z dne 17. aprila 1896 št. 41, zaukazal, da se napravi letos za okoliš okrajnega zastopa ptujskega **ogledovanje govede.**

Pri tem ogledovanju bodo se licenciranim plemenskim bikom in kravam delila darila in se bode k ogledovanju pripustila goved, katera ima svoje stajališče v okolišu ptujskega okrajnega zastopa.

Delila se bodo sledeča

darila:

a) za bike:

1 državno darilo po	70 kron
2 državni darili po 60 kron . . .	120 »
4 državna darila po 50 kron . . .	200 »
3 deželna darila po 50 kron . . .	150 »
6 deželnih daril po 40 kron . . .	240 »

b) za krave:

1 državno darilo po	70 »
1 državno darilo po	60 »
9 državnih daril po 50 kron . . .	450 »
1 državne darilo po	40 »
5 deželnih daril po 40 kron . . .	200 »

vkup . . 1600 kron

Ker se pa v ptujskem okraju ne nahaja plemenski okoliš v smislu § 5 zakona o povzdigi govedarstva in tudi ne kaka prikrasajoča ali razširjajoča naredba (§ 13 zaznamovanega zakona) smejo se dati državna in deželna in vsa druga darila živalim petero domačih plemen (§ 5 leg. cit.) kakor njihovim potomcem z navadnim v okraju domačim govedom.

Štajerski deželni odbor je tedaj gledé na § 20, točke 2 in 3 zakona za povzdigo govedarstva z dne 17. aprila 1896, deželni zakon št. 41, odredil, da sme eden razstavljalec v eni kategoriji (bike, krave) prejeti le jedno državno ali deželno darilo in da ima pravico, ako prižene k ogledovanju najmanj tri živali, ktere bi se kakega darila vredne spoznale, do ene bronaste, ako pa prižene najmanj šest takih živali, do srebrne svetinje.

Te svetinje bo dala dežela in se bodo pripoznale enako kakor denarna darila od živinogledne komisije.

Ogledovanje živine hode se vršilo

v ponedeljek, dne 15. septembra 1902, ob 8. uri zjutraj in se mora živina prigeati pred 8. uro zjutraj na mestno živinsko sejmišče v Kanižanskem predmestju v Ptuj na močnih vrvi privezana, ker se na poznej prignano goved pri delitvi daril ne bi moglo ozirati.

Živinorejci, oziroma razstavljalci pa se posebno opozarjajo, da naj manj vredne živine ne priženejo.

Okrajni odbor v Ptuj, dne 10. avgusta 1902.

Resnična ženitna ponudba

25-letni samski lišni posestnik, ki ima posestvo brez dolga, išče v zakon 20 do 28letno deklico, katera ima 1600 kron gotovine. Modre oči imajo prednost. Naslov pove „Štajerc“. 644

V najem

vzamem hišo na deželi za malo trgovino ali krmo. Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Štajerca“ v Ptuj pod št. 645.

Kovački učenec

se takoj ali pozneje sprejme. I. Leskovar, vojni kovač in kovač za podkovanje v Oplotnici pri Konjicah. 146

Pozor!

Lepi prostor za trgovino daje v najem **Matija Drogenik**, veleposestnik pri Sv. Križu tik Slatine. Prometa na leto je 50 do 60 tisoč goldinarjev. 647

Esence za žganje.

Kdor želi delati žganje iz prav dobrih esenc, naj se obrne pismeno ali ustmeno na mene podpisane, ker zastopam neko tovarno, katera izdeluje take esence. Kdor to blago pri meni naroči, mu radovoljno tudi razložim, kako se tako žganje dela. — **Andrej Prapotnik** v Šoštanju. 650